

Dosarul nr. 3ra-1104/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Ciocana (jud. I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea procesului-verbal și a facturilor fiscale,

împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Chirilenco Svetlana în interesele Societății Comerciale „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 24 octombrie 2017 Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni ”Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea procesului-verbal și a facturilor fiscale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 27 martie 2013 a încheiat cu Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr. 5-437-34, obiectul acestuia fiind furnizarea apei potabile și tehnologice, inclusiv recepționarea apelor uzate de pe adresa bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 20/1, ce-i aparține eu drept de proprietate.

A mai menționat că, la 30 august 2017 reprezentanții Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” au prelevat probe de apă uzată de la sediul reclamantului din str. M. Sadoveanu nr. 20/1, mun. Chișinău în scopul determinării indicilor fizico-chimice din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile. Drept consecință, a fost întocmit procesul-verbal de prelevare a probelor a apelor uzate din căminul de control nr. 1 din 30 august 2017, iar în adresa reclamantului a fost

expediată spre achitare factura fiscală seria AAB nr. 5820184 din 30 august 2017 calculată în baza tarifelor diferențiate în valoare de 13 296, 77 de lei. Ulterior, pentru luna următoare a fost expediată factura fiscală seria AAB 999344 din 25 septembrie 2017 în suma de 13 162, 73 de lei.

Reclamantul a explicat că, nefiind de acord cu acestea, prin intermediul oficiului poștal a expediat în adresa Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actelor emise. Drept urmare, a primit răspunsul nr. 1200/13577 din 25 septembrie 2017.

A relatat că, în luna martie al anului curent Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a invocat rezilierea unilaterală a contractelor de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrare majoră de poluanți, propunând o nouă metodologie de calcul a tarifelor pentru serviciul de evacuare a apelor deversate în sistemul public de canalizare.

A remarcat că, temei pentru acțiunile descrise mai sus a servit ordinul nr. 20 din 17 martie 2017 cu privire la calcularea plăților pentru apele deversate de către agenții economici în sistemul public de canalizare. Totodată, ordinul dat a fost menționat în cadrul ședinței publice din 9 septembrie 2017 desfășurată la sediul Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, ședința fiind organizată în legătură cu majorarea prețurilor pentru serviciul de preepurare a apelor uzate.

În opinia reclamantului ordinul specificat este un act administrativ unilateral și aduce atingere drepturilor și intereselor consumatorilor. Evacuarea apelor uzate în sistemul public de canalizare se efectuează în baza contractelor de furnizare a serviciului public de canalizare și a autorizației de deversare, eliberate de operatorii care administrează sistemul de canalizare și exercită controlul calității apelor recepționate.

Reclamantul a notat că, regimul autorizațiilor de racordare și/sau deversare, precum și a contractului de furnizare a serviciului de canalizare este reglementat în dispoziția art. 31 alin. (5), (11), (22), din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare. De asemenea, la deversarea de către agenții economici a apelor uzate în sistemul de canalizare, ale căror volume și nivel de poluare nu depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarifele în vigoare pentru serviciul de evacuare a apelor uzate, aceeași prevedere fiind menținută în dispoziția art. 22 alin.(17) din legea menționată mai sus.

Reclamantul a mai adăugat că, în cazul în care parametrii chimici ai apei uzate nu corespund normelor aprobate se aplică tarifele diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform contractului, iar în lipsa contractului conform Legii nr.1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului.

A afirmat că, până în luna martie al anului 2017 Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” în baza contractelor încheiate cu agenții economici și-a asumat obligația, conform normei citate mai sus, să preepureze apa uzată care depășește normele admisibile de poluare, fapt stipulat expres de prevederile pct. 3.1.3 ale contractului nr. 5-437 din 27 martie 2013 semnat de către ambele părți.

Reclamantul a considerat că, prin aplicarea tarifului diferențiat în sarcina agentului economic este pusă achitarea tarifului diferențiat pentru apele uzate în beneficiul

Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și plata pentru poluarea mediului la buget care se plătește lunar.

Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat anularea procesului-verbal de prelevare a probelor de ape uzate din 30 august 2017 și a facturilor fiscale din 30 august 2017 și din 25 septembrie 2017.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea depusă de Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Chirilenco Svetlana în interesele Societății Comerciale „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La data de 28 iunie 2018, Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel ca fiind una vădit ilegală, nefondată și care contravine normelor de drept material și normelor de drept procedural.

A invocat drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă, care prevede că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 6 august 2018, Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 28 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Baiurtan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu